

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **Vysoká škola technická a ekonomická v Českých Budějovicích**, se sídlem Okružní 10, České Budějovice, proti žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**, se sídlem Karmelitská 529/7, Praha 1, o žalobě vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 9 A 31/2015, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

I. Návrh **s e z a m í t á .**

II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem ze dne 7. 10. 2015, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 14. 10. 2015, se žalobce (dále jen „navrhovatel“) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), a to rozhodnout ve věci samé vedené u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) pod sp. zn. 9 A 31/2015, a to nejpozději ve lhůtě do 31. 12. 2015.

V odůvodnění svého návrhu uvedl, že řízení v předmětné věci bylo zahájeno dne 5. 2. 2015. Poté, kdy bylo navrhovateli doručeno vyjádření žalované k předmětné žalobě, již městský soud žádný další procesní úkon neučinil. Daná věc je již připravena k rozhodnutí, avšak v řízení nastávají průtahy. Městský soud nejedná tak, aby došlo k bezodkladnému rozsouzení, resp. rozhodnutí ve věci. Navrhovatel si je vědom, že městský soud musí postupovat v souladu s § 56 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Má však za to, že je u něj dán důvod pro přednostní projednání věci. Rovněž dobu, po kterou městský soud stále nerozhodl v dané věci, považuje za nepřiměřenou, a to s ohledem na vliv rozhodnutí na legislativní a funkční

situaci žalobce (pravomoci jeho akademického senátu). V této věci je soud nečinný po dobu půl roku, resp. řízení je vedeno již tři čtvrtě roku, což je doba nepřiměřeně dlouhá, resp. dosahující takové intenzity, že dochází k porušení čl. 38 Listiny základních práv a svobod. Navrhovatel dále uvedl, že předmětem řízení před městským soudem je jeho sekundární novotvorba. V souladu s § 36 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, měl navrhovatel povinnost vyvolat u žalovaného řízení o registraci svého vnitřního předpisu (Volebního a jednacího řádu akademického senátu navrhovatele), přičemž vnitřní předpis nabývá platnosti až samotnou registrací u žalovaného. S přibývajícím časem a nečinností soudu trvající měsíce, je intenzita jeho působení na základní práva navrhovatele neobyčejně razantní. S ohledem na vše uvedené proto Nejvyššímu správnímu soudu navrhl, aby vydal usnesení, kterým městskému soudu uloží povinnost v předmětné věci meritorně rozhodnout ve lhůtě do 31. 12. 2015 a uhradit navrhovateli náhradu nákladů řízení ve výši 900 Kč do jednoho měsíce od právní moci usnesení.

K návrhu se vyjádřila JUDr. Naděžda Řeháková, která je předsedkyní senátu příslušného ve věci rozhodnout. Uvedla, že ode dne doručení předmětné žaloby městskému soudu do dne předání spisu soudci (14. 5. 2015), činil městský soud nezbytné přípravné úkony. Chápe snahu navrhovatele domoci se včasného a efektivního rozhodnutí. V dané věci však nejde o spor natolik výjimečný, který by předstihl významnost dalších sporů taktéž nemajících přednostní režim. Při výjimečné zátěži městského soudu nelze principiálně upřednostnit některé věci oproti jiným, zvláště pak je-li v této věci podán návrh dne 5. 2. 2015. Městský soud v současné době vyřizuje žaloby napadlé v roce 2011, resp. 9. senát věci z roku 2012. Vyhověním návrhu navrhovatele by soud upřednostnil jeho práva způsobem, který by byl vůči ostatním napadlým věcem a účastníkům zcela neadekvátní. Soud je rovněž zatížen vyřizováním rozsáhlých přednostních věcí a nebývalým počtem návrhů na přiznání odkladného účinku žalobám ve složitých věcech životního prostředí, investičních nástrojů a ve věcech pobytu cizinců. V této souvislosti poukázala na nálezy Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2012, sp. zn. I. ÚS 2427/11. Závěrem uvedla, že úkon v požadované lhůtě neučiní, a proto daný návrh předkládá k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu.

Z předloženého spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatel se žalobou ze dne 26. 1. 2015, doručenou městskému soudu dne 5. 2. 2015, domáhá zrušení rozhodnutí ministra školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 3. 12. 2014, čj. MSMT-32072/2014-2. Přípisy ze dne 9. 2. 2015 vyzval městský soud navrhovatele, aby ve lhůtě sedmi dnů zaplatil soudní poplatek ve výši 3.000 Kč, doplnil žalobu o podpis rektora, soudu předložil opis napadeného rozhodnutí a poučil jej o možnosti vznést námitku podjatosti. Navrhovatel výzvam vyhověl dne 18. 2. 2015, resp. dne 19. 2. 2015. Následně soud dne 26. 2. 2015 vyzval žalovaného, aby předložil ve lhůtě jednoho měsíce úplný spisový materiál a vyjádřil se k předmětné žalobě. Dne 7. 4. 2015 zaslal žalovaný prostřednictvím elektronické podatelny městského soudu vyjádření k žalobě. Dne 13. 4. 2015 bylo soudu doručeno stejné vyjádření v písemné podobě společně s úplným spisovým materiálem. Přípisem ze dne 15. 4. 2015 preposlal soud navrhovateli vyjádření žalovaného k žalobě a zároveň jej vyzval, aby soudu ve lhůtě dvou týdnů sdělil, zda souhlasí s rozhodnutím ve věci samé bez nařízení jednání. Navrhovatel se k tomuto již nijak nevyjádřil a tak byl předmětný soudní spis dne 14. 5. 2015 předložen předsedkyni senátu.

Dne 7. 10. 2015 byl městskému soudu doručen návrh na určení lhůty k provedení úkonů, který byl následně dne 12. 10. 2015 předložen zdejšímu soudu k rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích tedy Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věci se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Soud se tak při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům, s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu.

Městský soud je podle § 56 s. ř. s. povinen zásadně projednávat a rozhodovat věci v pořadí, v jakém mu došly; to neplatí pouze tehdy, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednávání a rozhodování věci. Soud tak projednává a rozhoduje přednostně návrhy na osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce, projednává a rozhoduje přednostně též žaloby proti nečinnosti správního orgánu a žaloby proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu, návrhy a žaloby ve věcech mezinárodní ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti opustit území, rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, rozhodnutí o ukončení zvláštní ochrany a pomoci svědkům a dalším osobám v souvislosti s trestním řízením, jakož i další věci, stanoví-li tak zvláštní zákon.

Ve věci navrhovatele vede městský soud řízení o žalobě proti nezákonnému rozhodnutí podle § 65 a násl. s. ř. s. V dané věci se jedná o zrušení rozhodnutí o zamítnutí žádosti o registraci „Volebního a jednacího řádu Akademického senátu Vysoké školy technické a ekonomické v Českých Budějovicích“ a rozhodnutí ministra školství, mládeže a tělovýchovy, který zamítl rozklad proti předchozímu rozhodnutí a potvrdil jej. Nejedná se tedy o věc, která by podléhala režimu přednostního vyřizování podle § 56 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud v projednávané věci po posouzení shora uvedeného postupu městského soudu dospěl k závěru, že návrh není oprávněný. Z předloženého spisového materiálu vyplývá, že soud se věcí po jejím obdržení řádně zabýval a činil postupně v přiměřené době procesní úkony, jejichž vykonání bylo ve věci zapotřebí tak, aby věc mohl projednat a rozhodnout. Navrhovateli tak nelze přisvědčit, že by byl soud od 5. 2. 2015, kdy mu byla podána žaloba, zcela nečinný. Městský soud komunikoval s žalobcem i žalovaným a shromažďoval informace potřebné k rozhodnutí věci. Spis, připravený k meritornímu rozhodnutí, byl předsedkyni senátu předložen dne 14. 5. 2015. Délku řízení necelých devíti měsíců (od února tohoto roku do podání návrhu na určení lhůty), resp. dobu 5 měsíců, po kterou je již spis připravený k rozhodnutí ve věci samé tak ještě nelze (vzhledem k rozsahu agendy a množství sporů vedených u daného soudu) považovat za průtahy v řízení či nečinnost městského soudu. Posuzovaná věc nespadá do přednostního režimu, a proto je nutné respektovat pořadí napadaných věcí. Nejvyšší správní soud rozumí snaze navrhovatele domoci se co nejrychlejšího rozhodnutí dané věci, avšak její povaha není taková, aby umožňovala rozhodnout v přednostním režimu. Ze všech shora uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud návrh navrhovatele podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. listopadu 2015

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu